यज्ञप्ततिलजाभ्यङ्गाङ्गवेयुः सुखिनश्च ते ।
अचाप्यन्यो मनुर्बालवपुषे वह्निवल्लभा ॥ ३० ॥
गोरक्षायाङ्कणद्वेणुं चारयन्तं पशूंस्तथा ।
उक्त्वा गोपालकपदं पुनर्व्वेशधराय च ॥ ३१ ॥
वासुदेवाय वर्मस्त्रे शिरांस्यष्टादशाक्षरः ।
मनुर्नारदगायत्रीकृष्णर्ष्यादिबलेन वा ॥ ३२ ॥
कुर्य्याद्गोबालसंरक्षामाचक्राद्यङ्गिना बुधः ।
कुम्भीनसादिक्षेडार्त्तो दष्टमूर्द्ध्नि स्मरन् हरिं ॥ ३३ ॥
नृत्यन्तं कालियफणामध्येऽन्यतरमभ्यसेत् ।
दृशा पीयूषवर्षिण्या सिञ्चन्तं तत्तनुं बुधः ॥ ३४ ॥
तर्ज्जयन् वामतर्ज्जन्या तन्द्रान्मोचयते विषात् ।
आपूर्य्य कलसं तोयैः स्मृत्वा कालियमर्द्दनं ॥ ३५ ॥
जप्त्वाष्टशतमासिञ्चेद्विषिणं स सुखी भवेत् ।
कारुमध्ये निजस्यान्तिफणामध्ये दिवर्णकान् ॥ २६ ॥
उक्त्वा पुनर्वदेन्नृत्यं करोति तमनन्तरं ।
नमामि देवकीपुत्रमित्युक्त्वा नृत्यशब्दतः ॥ ३७ ॥
राजानमच्युतं ब्रूयादिति दन्तलिपिर्मनुः ।
अस्याङ्गान्यङ्घ्रिभिर्व्यस्तैः समस्तैर्नारदो मुनिः ॥ ३८ ॥
छन्दोऽनुष्टब्देवता च कृष्णः कालियमर्द्दनः ।
जप्याल्लक्षं मनुवरं होतव्यं सर्पिषाऽयुतं ॥ ३९ ॥
अङ्गदिक्पालवस्त्राद्यैरर्चनाऽस्य समीरिता ।
क्रियानेनैव वा सर्व्वा विषघ्नी प्रागुदीरिता ॥ ४० ॥